

הרגלים והרגשות על פי פרשת השבוע

פרשת אחרי מות

'עבודת פנים ועבודת חוץ'

פרשת אח"ק | עלון מס' 128

הקדוש הזה שיש לך תוספת עבודה ותוספת קדושה... עדין ישנם את עבודות היומיומיות... כביכול הפשוטות... הקבועות... והם כן נצרכים את אותה המשמעות העמוקה של בגדי הקודש... אין ברירה אתה מחויב להחליף כי כל עבודה נעשית במקום אחר עם משמעות אחרת... מה שבחוץ צריך להיות עם כל הכבוד והפאר וההדר של עבודת חוץ... ומה שבפנים צריך להיעשות עם כל הענווה והפשוטות וההכנעה של עבודת פנים... ובשביל להחדיר את זה אז תחליף ותטבול ותרחץ ידיים ורגלים...

כל עבודה בכל מצב משמעותה שונה וצורתה שונה... וזהו שאומרת התורה – בגדי קדש הם – זה לא שכעת אתה לובש בגדי לבן כביכול זה בגדים פחותים כמו כהן הדיוט לא... הם בגדי קודש כי לצורת העבודה הזו יש בגדים מיוחדים... הבגדים משמשים את הצורך של העבודה בהם... בפנים יש בגדי פנים ובחוץ יש בגדי חוץ... וצריך לזכור ששני הצורות הם עבודת השם גם הבפנים וגם הבחוץ... רק לכל אחת צורה ומשמעות שונה...

• תגיד יוסקה לא מפריע לך שהיית צריך לקחת את הילד היום לרופא ובגלל זה הפסדנו את החברותא הקבועה שלנו??

• תראה – כל יום שאני מגיע ללמוד, אני תמיד חושש האם הלימוד הוא ממש לשם שמים?? אולי מעורב בזה קרדום להתגדל בה... אולי אני לא מתכוון בלימוד לחתור לאמת אלא קצת לשם כבוד עצמי... אני באמת משתדל ללמוד לשמה... אבל היום הקב"ה קרא לי... נתן לילד חום ואמר לי אני מבקש ממך שתיתקח אותו לרופא... ברור לי בוודאות שהיום עשיתי רצון ה'... נכון אילו זכיתי לא היו לי הפרעות בלימוד שאני באמת כל כך אוהב... אך זה היה בוודאות רצון ה' ועשיתי אותה בשמחה...

צריך לזכור כי לכל אחד יש עבודת פנים ועבודת חוץ... מה שאדם עובד בתוך ביתו בתוך הפנימיות שלו היא עבודת פנים... בינו לבין קונו שם צריך שיהיו בגדי לבן... צריך הכנעה והתבטלות... לעומת עבודת חוץ שגם היא כלולה בעבודת ה' אך היא מחליפה בגדים וצבעים בהתאם לזמן ולמקום... ובהתאם לשליחות שהקב"ה שם אותך בעת הזו... פעמים שנצרך ללבוש תעצומות עוז ופעמים נצרך להיות רך כקנה... צריך לפשוט בגדים וללבוש בגדים... תפילה זו עבודת פנים... לקחת את הילד לגן זו עבודת חוץ... לפעמים צריכים כיכול 'לרדת רמה' בכדי לדבר עם הילדים בגובה העיניים זו עבודת חוץ... זו השליחות שלך כרגע... בחגים ישנה עבודת פנים... ולבוש המיוחד לחג וכן עבודת יום השבת... ויש לזה לבוש מיוחד... וגם בה

יש עבודת פנים ועבודת חוץ... ואדם יכול לנוע מעבודת פנים לעבודת חוץ אפי' כמה פעמים ביום... גם ללבוש ביום שיש את הבגדי שבת הם עבודה... וגם לחזור במוצאי שבת ללבוש את בגדי היום יום... הם גם עבודה... תמיד צריך לזכור אלו ואלו דברי אלוקים חיים...

פתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגור ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם:

ורחץ במים. אותו היום טעון טבילה בכל חליפותיו. וחמש פעמים היה מחליף מעבודת פנים לעבודת חוץ, ומחוץ לפנים, ומשנה מבגדי זהב לבגדי לבן, ומבגדי לבן לבגדי זהב, ובכל חליפה טעון טבילה ושני קדושי ידים ורגלים מן הכיור: (רש"י)

ובהמשך מביא רש"י – וזהו סדר העבודות, תמיד של שחר בבגדי זהב, ועבודת פר ושעיר הפנימים וקטרת של מחתה בבגדי לבן, ואילו ואילו העם ומקצת המוספין בבגדי זהב, והוצאת כף ומחתה בבגדי לבן, ושירי המוספין ותמיד של בין הערבים וקטורת ההיכל שעל מזבח הפנימי בבגדי זהב.

במסגרת עבודת היום, מוטל על הכה"ג לפשוט את הבגדי זהב ולהחליפם בבגדי לבן, חמישה פעמים, ובכל פעם טובל ומקדש ידיים ורגלים... ומדוע זה נצרך, והרי הכהן הגדול בשום אופן אינו טמא, ולכן ברור שהטבילה בוודאי אינה באה לטהר אותו... אלא כמו שחז"ל קבעו שהחלפת בגדים טעונה טבילה... א"כ יש להבין מדוע צריך להטריח את הכהן הגדול להחליף בגדים חמישה פעמים... הרי היום יום הכיפורים ובעבודה המקודשת ביותר ניתן וצריך להשתמש בבגדי לבן, מדוע שלא ישתמש עם אותם הבגדים גם בחוץ... מה העניין בללבוש ולפשוט, ואז צריך לטבול ועוד פעם קידוש ידיים ורגלים וחוזר חלילה...

ועוד דבר שצריך להבין וכי דווקא ביום הקדוש הזה... כאשר כהן גדול נכנס לפני ולפנים... מורידים ממנו את בגדי הקודש... בגדי הכהונה הגדולה... ומלבישים אותו בבגדי לבן ככהן הדיוט??

מפרשה זו ניתן ללמוד על חשיבות ההבחנה בין עבודת פנים ועבודת חוץ... ברור כי בעבודת חוץ, הכהן הגדול מחויב ללבוש בגדי קודש לכבוד ולתפארת... יש להם משמעות בעבודה... ויש גם משמעות לעצם הכהן הגדול... יש משמעות לאישיות שנקרא 'כהן גדול'... הוא הפועל והעושה... יש משמעות לבגדים שהוא לובש... בהגיע יום הכיפורים היום הקדוש בשנה כאשר אתה הכהן הנכנס פנימה לפני ולפנים שם כאשר אתה בלבד מול האלוקים שם אין משמעות לך עצמך... שם אתה נכנס בלי שום מעטפת צבעונית... שם הכל לבן... קדוש טהור זך ונקי... אתה כבר לא האיש... אתה אמנם משרת בקודש... אבל בפנים ברגע של גילוי פנימי, שם אין מקום לשום דבר של הסחת הדעת מעצם העבודה... בחוץ יש משמעות אדירה לבגדי הכהונה בפנים אין להם משמעות...

הכה"ג צריך לזכור כל הזמן שיש עבודות שהם נעשות בחוץ... וגם ביום

שבת שלום
ומבורך

זיהוי תהליכים...

לא תגנובו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו:

לא תגנובו ולא תכחשו ולא תשקרו ולא תשבעו. אם גנבת סופך לכחש סופך לשקר סופך להשבע לשקר: (רש"י)

לכאורה בלימוד פשטני היינו מבינים שהתורה מדברת כאן על שלושה לאווין שונים... אל תגנובו... אל תכחשו... אל תשקרו... ובפסוק הבא אל תשבעו בשמי לשקר...

מגיע רש"י ומלמד אותנו שתדע שכל אחד מהדברים קשור לשני זו תגובת שרשרת... אם הסתבכת בגניבה סופך ש... ואם הסתבכת בכחש סופך ש... וצריך להבין מדוע רש"י מקשר אותם אחד לשני? ועוד נקודה שננסה להבין, מה ההבדל בין לא לכחש לבין לא לשקר?? שניהם הרי זה שקר...

כאשר האדם גנב משהו... מסכן נפל... מגיע אליו מישהו ומעמת אותו עם האמת, בתחילה הוא מתפתל ומנסה להכחיש... לא מדויק... לא בדיוק... כאשר זה מסתבך יותר הוא כבר נופל יותר ומתחיל לשקר... מה פתאום... לא נכון... לא היה... לא נברא... זה בכלל מישהו אחר... ואז זה כבר נהפך למשהו אישי... הכבוד האישי שלו מול האמת שלהם והוא כבר כל כך משוכנע בשקר... עד כדי שהוא כבר מובן להישבע לשקר... ועל זה אומר רש"י תדע לך כבר בתחילת התהליך שזה המסלול... מי שמתסבך בגניבה... אפי' במשהו קטן... אבל התהליך הוא שסופך הוא שבועת שקר...

תזהר כבר בהתחלה...

מצינו כעין זה גם בבן סורר ומורה שנידון על שם סופו - כתב רש"י בפרשת כי תצא - **ובן סורר ומורה נהרג על שם סופו הגיעה תורה לסוף דעתו, סוף שמכלה ממון אביו ומבקש לימודו ואינו מוצא, ועומד בפרשת דרכים ומלסטם את הבריות, אמרה תורה ימות זכאי ואל ימות חייב:**

התורה מגלה לנו שבחשיבה פשוטה ישנו דבר שנקרא 'זיהוי תהליכים' - זיהוי מוקדם של התהליך הנפשי שעובר על האדם... מה קורה לו כשהוא עושה דבר כזה ומה תהיה התוצאה של זה... באסטרטגיה לא מאד מורכבת, אדם שמעט מפעיל חשיבה מוקדמת - יצליח לזהות אצלו תהליכים שקורים בעקבות מעשה כזה או אחר...

הזיהוי המוקדם הזה, הוא כלי נפלא לתת לאדם אפשרות לעשות סטופ... ולבצע עצירה בכל שלב, מוקדם ככל הניתן... ככל שהמעצור יהיה מוקדם יותר, תוכל לעזור לעצמך יותר...

גם כשיש נפילה... ובטעות גנבת... לא מדובר דווקא באיזה פורץ שנכנס באמצע הלילה לבית ומרוקן אותו... אפי' גניבה קלה כזו

שיש לנו הוראת התר למה זה באמת מותר... ואין לו זכות... ומי הוא בכלל... ומה כבר לקחתי... וזה ממש כלום וחצי... זו גניבה שתוכל להביא אותך לשבועת שקר... איך?? מאד פשוט כשיגלו מה שקרה אתה דבר ראשון תכחיש כאילו אתה בכלל לא יודע מה רוצים ממך... שה תמים... כשיביאו לך כבר ראיות או הוכחות כאלו ואחרות, כבודך האבוד הנתון למרמס יצא בקול גדול ותשקר, לא מכיר... לא יודע... לא היו דברים מעולם... וכשיסחבו אותך לבי"ד כאן זה כבר יהיה סיפור מאד מורכב להודות כי גם גנבת... וגם כיחשת... וגם שיקרת... אז אין ברירה 'כבוד הבריות'... ואתה גם חלילה תשבע לשקר...

רש"י כאן מגלה לנו כלי מיוחד - כשאומר לנו אם טיפה תפעיל את הראש, ותפעיל את המנגנון של 'זיהוי תהליכים' ותבין מה המכשול הקטן הזה יעשה לך להיכן זה יכול להוביל אותך זה ייתן לך את הכח לעצור כבר עכשיו...

ובגמרא בשבת (קה): - **והתניא ר"ש בן אלעזר אומר משום חילפא בר אגרא שאמר משום ר' יוחנן בן נורי המקרע בגדיו בחמתו והמשבר כליו בחמתו והמפזר מעותיו בחמתו יהא בעיניך כעובד ע"ז שכן אומנתו של יצה"ר היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך עד שאומר לו עבוד ע"ז והולך ועובד...**

היצר יודע בדיוק את הסוד הזה הוא מומחה לזיהוי תהליכים... הוא לא מגיע לבן אדם וישר מפיל אותו לקרשים... הוא יודע איך עובד התהליך הפנימי הנפשי... הוא יודע מה יגרור אותך פנימה, ומה יפיל אותך, ויש לו סבלנות... בסוף הוא עוד יצליח... איך רבש"ע - מקריעת בגדים ושבירת כלים מתוך עצבים מגיעים לעבוד עבודה זרה?? כך אומנתו של יצר הרע...

אז אם זו האומנות שלו - אנחנו צריכים ללמוד את סוד האומנות הזו ולדעת שגם לצד הטוב יש בדיוק את אותו התהליך... 'זיהוי תהליכים' חיובי... אם הסוד שלו שהיום אומר לך כך ומחר הוא מדרדר אותך למטה בתהליך הדרגתי, אז גם בכיוון החיובי זה היום אתה אומר לעצמך אני מסוגל כך, ומחר אני אוסיף יותר לכיוון הטוב... ומחרתיים אני אוסיף עוד וכן הלאה... אבל רק כאשר הדברים מגיעים בצורה מדורגת התהליך הוא נכון ואמיתי... כמו שהיצר לא מפיל אותך בבת אחת... כך גם לא קופצים מדרגות בבת אחת...

גם בחיי היום יום לא רק במצוות - אדם יכול לזהות תהליכים שגורמים לו להרגיש לא טוב... אתה נורא אוהב סוג מאכל מסוים... אבל אתה יודע שאחרי כן אתה תרגיש לא טוב... ויכאב לך הראש... הבטן... או הרגליים... אז התהליך הוא מאד פשוט... חבל לאכול ויכאב הראש ותהיה מושבת ותלך לשכב ותהרוס לעצמך חצי יום... זה זיהוי פשוט של תהליך... אחד ועוד אחד... כאן אנו לומדים כי גם ברוחניות זה כך... עשית פעולה אסורה... היא מכאיבה לך בפנים בצורה רוחנית... מנגנון הבריחה שלך יהיה שקר... והסתבכת יותר ויותר... עצור... כבר בהתחלה...

זהו הדרך הראש